

KHUTBA

Fredag 14.10.11

Norsk

Historien om Loqman

All takk til Allah, Den mest gavmilde. Jeg bevitner at ingenting er verdt tilbedelse unntatt Ham, uten partnere. Måtte Allah sende fred og velsignelser over Hans siste sendebud.

Allahs tjenere! I dag skal vi snakke om Loqmans historie (som det står skrevet om i Koranen) for å lære litt om visdom.

Allah sier: *Vi gav visdom til Loqman: «Vis takknemlighet mot Allah. Den som er takknemlig, viser takknemlighet kun til eget beste. Og er noen utakknemlig, så er Allah selvtilstrekkelig, verdig all pris.» En gang sa Loqman til sin sønn, idet han formante ham: «Min sønn, sett intet ved Allahs side. Fleguderer er en svær urett!» Vi har gitt mennesket anvisninger vedrørende hans foreldre, hans mor har båret ham med møyen etter møyen, og to år tar hans avvenning: Vis takknemlighet mot Meg og mot dine foreldre. Hos Meg er reisen slutt. Men hvis de ønsker at du skal sette ved Min side noe du ikke vet hva er, så adlyd dem ikke. Ta deg av dem på beste måte i denne verden, men følg deres vei, som vender seg mot Meg. Så skal dere vende tilbake til Meg. «Kjære sønn, om det er så lite som et sennepskorn, og var skjult i en klippe eller i himlene eller på jorden, så vil Allah bringe det frem. Allah kjenner alle detaljer, Han er vel underrettet. Min sønn, overhold bønnen, påby det rette og forby det urette, og bær standhaftig det som rammer deg. Dette er sann fasthet. Sett ikke nesen i været overfor din neste, og gå ikke hovmodig omkring på jorden. Allah liker ikke innbilske skrytepaver. Vær høvisk i din gange og demp din stemme. Den verste av alle låter er eselets stemme.» (31:12-19)*

Etter Yazib ibn Hamn og Waki', etter Abdul Ashhab, etter Khalid Ar-Rabi'i: «Loqman var en etiopisk slave, som arbeidet som snekker. En dag beordret mesteren hans at han skulle slakte en geit og bringe ham de to beste delene fra den. Loqman gjorde som han sa og brakte ham tungen og hjertet. Mesteren spurte: 'Fant du ikke noe som var bedre enn disse?' Loqman svarte: 'Nei!' Etter en stund så beordret mesteren hans ham å slakte en geit og kaste de to mest ondskapsfulle delene av den, han kastet tungen og hjertet. Mesteren utbrøt: 'Jeg ba deg hente de to beste delene av den og du kom med tungen og hjertet, og jeg ba deg kaste de to mest ondskapsfulle delene av den, og du kastet tungen og hjertet, hvordan har dette seg?' Loqman svarte: 'Ingenting er mer behagelig enn disse hvis de er gode, og ingenting er mer ondskapsfullt enn disse hvis de er ondskapsfulle.'»

Imam Ahmed berettet: Jeg ble fortalt av Abdur-Rahman ibn Mahdi, etter Nafi' ibn Umar, etter ibn Abu Malika, etter Ubaid ibn Umari: «Loqman rådet sønnen sin og sa: 'Sønnen min! Velg nøye mellom samlinger (av folk)! Om du finner en samling der Allah nevnes, sitt sammen med dem. Om du har kunnskap, vil din kunnskap gagne deg, men om du er ignorant, vil de lære deg, og om Allah gir dem noe dårlig, vil du også få det. Sønnen min! Ikke gled deg over å se en sterk mann utgyte de troendes blod, for Allah gir ham en morder som aldri dør.'»

Abu Mu'awiya berettet, etter Hisham ibn Urwa, etter faren sin: «Visdom dikterer: Sønnen min! Snakk godt og smil, og du blir mer elsket av folk enn de som gir dem forsyninger.» Og han sa: «Det står skrevet i visdommen, eller Toraen: Godhet er den beste visdommen.» Og han sa: «Det står skrevet i Toraen: Som du viser barmhjertighet (til andre), vil barmhjertighet bli vist deg.» Og han sa: «Det står skrevet i visdommen: Du får som du gir

(eller, man høster som man sår).» Og han sa: «Det står skrevet i visdommen: Elsk din venn og din fars venn.»

Abdur Razzaq berettet, etter Muamir, etter Ayyob, etter Abu Qulaba: Loqman ble spurt: «Hvem er den beste angående tålmodighet?» Han svarte: «Det er den som ikke gjør noe dårlig etter å ha vært tålmodig.» De som spurte ham, spurte: «Hvem er best angående kunnskap?» Han svarte: «Det er den som legger til kunnskapen sin, gjennom andres kunnskap.» De spurte: «Hvem er den beste fra alle menneskene?» Han svarte: «Det er den velstående.» De spurte: «Er det den som har eiendommer og rikdom?» Han svarte: «Nei! Det er den som ble spurt om noe godt, og som ikke holdt tilbake eller hindret det. Og det er den som ikke trenger noe fra andre.»